

Бранко Тошовић

Јутро

Јутрѓс су ме врло р̀ано птице пробудиле.

Сунце је т̀ек било изашло иза брда.

У даљини се пр̀остирала в̀елик̃а ш̀ума.

У њој су р̀асли б́орови, ј̀еле, бр̀езе и ом̀орике.

На ливадама око ш̀уме п̀асле су ѓвце и кр̀аве.

На трави је и даље л̀еж̃ала р̀оса.

У ѓближњ̀ем п̀арку птице су цврк̀утале.

Гр̀ад се п̀остепено б̀удио.

Ўлице су п̀остајале св̀е б̀учниј̀е.

У дв̀оришту су се пој̀авила дв̃а пс̃а.

Они су се в̀есело и́грали, п̀овремено л̃ај̀ући.

Иза дв̀ор̃ишта су д̀опирали зв̀уци тр̃амв̃ај̃а.

Ђ̃аци су се спр̀емали за ѓдлазак у школу.

Н̀еки ѓд њих и́мали су н̃а себи ц̀емпере.

Тр̀говине су п̀оч̀еле с р̀адом.

П̀шт̃ари су разн̀осили п̀исма.

Јутро је св̀е ви́ше пр̀елазило у д̃ан.

Ј̃а се спр̀емам з̃а р̀ад.